

Storkammeret i Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol afsagde den 4. november 2014 dom i sagen Tarakhel mod Schweiz (appl. no. 29217/12). Domstolen fandt, at det ville udgøre en krænkelse af artikel 3 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention at udsende en familie med mindreårige børn til Italien, hvis ikke der forinden overførslen forelå en individuel garanti fra de italienske myndigheder om, at familien vil blive taget hånd om på en måde, som var tilpasset børnenes alder, og at familien ville blive holdt samlet.

Den 11. november 2014 oplyste Justitsministeriet i et brev til Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik, at for at sikre, at der ikke skete udsendelse i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, ville der – indtil Justitsministeriet og Flygtningenævnet havde overvejet betydningen og rækkevidden af Tarakhel-dommen – ikke ske tvangsmæssig udsendelse efter Dublin-reglerne af familier med mindreårige børn til blandt andet Italien. På den baggrund besluttede koordinationsudvalget at hjemvise sager vedrørende familier med mindreårige børn til Italien til fornyet behandling i Udlændingestyrelsen. Styrelsen blev i den forbindelse anmodet om at sikre, at der forelå den fornødne individuelle garanti fra de italienske myndigheder vedrørende behandlingen af klagerne under hensyn til præmis 120 til 122 i Tarakhel-dommen.

Dommen medførte blandt andet, at EU-medlemsstaterne den 18. december 2014 på et møde i Bruxelles drøftede dommens betydning for medlemsstaternes praksis ved overførsel af familier med mindreårige børn til Italien.

Den 27. marts 2015 udstedte de italienske myndigheder som følge af dommen en generel garanti til medlemsstaterne, hvoraf det fremgik, at familier med mindreårige børn, som overføres til Italien i medfør af Dublinforordningen, vil blive holdt samlet og indkvarteret under forhold, der er tilpasset familien og børnenes alder. Medlemsstaterne blev samtidig anmodet om at indhente en individuel garanti fra Italien senest 15 dage før en planlagt udsendelse.

Udlændingestyrelsen traf på den baggrund i foråret 2015 beslutning om at overføre fire familier med mindreårige børn til Italien i medfør af Dublinforordningen.

Den 12. juni og 8. juli 2015 stadfæstede Flygtningenævnet Udlændingestyrelsens afgørelser under forudsætning af, at der i forbindelse med planlægningen af familiernes overførsel til Italien blev indhentet en individuel garanti.

Den 8. juni 2015 fremsendte de italienske myndigheder et såkaldt circular letter til alle medlemsstaternes Dublin Units, hvori myndighederne beskrev de såkaldte SPRAR-centre, som er reserveret til familier med mindreårige børn, samt henviste til, at de påkrævede garantier dermed må betragtes som opfyldte.

Den 24. juni 2015 oplyste Italien på et møde i Bruxelles, at brevet af 8. juni 2015 havde erstattet den tidligere udmelding af 27. marts 2015, samt at der ikke længere ville blive udstedt individuelle garantier, men at SPRAR-centrene, som skal anvendes til familier med mindreårige børn, efter Italiens opfattelse lever op til de krav, der stilles i Tarakhel-dommen.

I oktober 2015 har Udlændingestyrelsen i de førnævnte fire sager truffet afgørelse om, at familierne med deres mindreårige børn, vil blive modtaget under passende forhold i Italien. Sagerne er blevet påklaget til Flygtningenævnet, som den 3. februar 2016 har stadfæstet Udlændingestyrelsens afgørelser.